

TV MAGAZÍN

1. Mám rád náhodná setkání

03.07.2023 TV magazín

strana: 8 rubrika: SETKÁNÍ

Odkaz na originál

Klíčová slova: Ostravě (3); divadla; divadle; moravskoslezského; moravskoslezském; muzikálech; Národního; Národním

RADEK MELŠA

Devětadvacetiletý Radek Melša jde z role do role. Za poslední tři roky si zahrál mimo jiné v pohádce Největší dar, v seriálech 1. mise, Anatomie

života a Co ste hasiči a těsně před prázdninami měl premiéru Shakespearovy komedie Jak se vám líbí v pražském Divadle ABC. Už sedmou během této divadelní sezony.

- Jak se premiéra vyvedla?

Myslím, že dopadla moc dobře. Ale jak se říká, premiérou proces nekončí, těším se, kam se to hraním posune. Jde o výpravnou inscenaci plnou hudby, různorodých záměn, dojde i na šermířskou scénu. Pořád se tam něco děje. Hraju v ní postavu Orlanda, klasického milovníka. Je to krásná role. Budu moc rád, když se dorazíte podívat. A stejně tak budu rád, když dorazíte na kteroukoli další inscenaci v Městských divadlech pražských, kde jsem od března v angažmá. (úsměv)

- Znamená to, že teď po premiéře máte splněno a můžete si už jen užívat léto?

Poslední roky jsem většinou v létě natáčel, ať to byly seriály Co ste hasiči a 1. mise, nebo třeba pohádka Největší dar, takže teď se opravdu těším na restart. Sezona byla náročná. Nemám však žádné konkrétní plány, co bych chtěl v létě podniknout. Určitě se někde vydáme, ať to bude v Česku nebo v zahraničí. Mám rád ten pocit, že člověk nic nemusí a může se rozhodnout během okamžiku. A rozhodně chci dohnat resty, které dlužím svým přátelům, neměl jsem na setkávání se s nimi tolik času. V srpnu mě čekají nějaké koncerty, taky s kamarády už tři roky pracujeme na vlastním filmovém projektu, ale jinak bych měl mít přes léto volno.

- Jste nejen herec, ale taky zpěvák, což máte možnost předvést mimo jiné v několika **muzikálech** v **Ostravě**.

Už během studia na konzervatoři jsem začal hostovat v **Národním divadle moravskoslezském** v **Ostravě**, kam se i přes angažmá v Praze stále vracím. Účinkuju tam v krásném muzikálu Producenti, kde hraju účetního, stydlivého a utápnutého úředníka, který se postupně mění a stává chlapem a silným charakterem. Každé představení je jiné, kořeněné spontánními improvizacemi. Mám tu inscenaci opravdu moc rád. Také účinkuju v mnou neméně milovaném muzikálu Sweeney Todd: Ďábelský lazebník z Fleet Street.

- Vystupujete taky s různými skupinami nebo hudebními tělesy.

Vystupuji například s velkým big bandem New Time Orchestra, pak s opavským autorem Vaškem Kramářem v uskupení BlueSonety. Vašek píše hudbu na slavné básně a loni mu vyšla nová deska. Také jsem nedávno vystupoval s Vojenskou hudbou Olomouc. Je úžasné mít za sebou tak velké těleso plné výborných hudebníků. Už před JAMU jsme s kamarády založili skupinu The Jazz Cakes, s níž jsme jezdili po Evropě, hráli v jazzových klubech a swingových tančírnách, ale třeba i na ulicích. Se spolužákem z JAMU Šimonem Bilinou máme autorskou skupinu 440 Hc, herecko-hudební popjazzovou záležitost až na pomezí kabaretu, do níž jsme přizvali i další kolegy. No a působím ještě ve vokálním kvintetu 5PAK, který jsme založili zase s kolegy z **Národního divadla moravskoslezského** v **Ostravě**. Snažím se věnovat muzice i herectví stejně, různě však občas převažuje jedno či druhé.

- Dá se to všechno najednou stíhat?

Logisticky je to někdy velmi náročné, ale v době propojených kalendářů a různých technologických vymožeností se to určitě zvládat dá. Samozřejmě se někdy něco kříží a člověk si musí vybrat, co má větší prioritu.

- Diváci vás teď mohou vidat v repríze seriálu Co ste hasiči, na který by měla na podzim navázat druhá řada.

V seriálu hraju Martina, syna Petra Rychlého, který chodí s Ninou, již hraje Sabina Rojková. S velkou nadsázkou říkám, že v seriálu zažíváme tak trochu osudy novodobého Romea a Julie. Naši otcové se nesnášejí a házejí naší lásce klacky pod nohy. Můj seriálový otec je šéf dobrovolných hasičů a Ninin zase starosta, kterého hraje Václav Kopta. Dva kohouti, kteří se stále o něco přou. Druhá řada se odehrává zhruba po roce, natáčeli jsme ji loni v létě, Martin s Ninou ten rok strávili na Novém Zélandu a teď se vrací zase domů, do Horní, do malého českého rybníčku. Na nové díly jsem sám moc zvědavý, myslím, že druhá řada bude ještě vypointovanější, hodně situací jsme natáčeli jako gagy, víc jsme se stylizovali do komediální polohy.

- Vybavíte si z natáčení druhé řady nějaký moment, na který jen tak nezapomenete?

Měl jsem možnost mít v rukou asi dvouměsíční miminko. Nebudu říkat, čím bylo, abych zbytečně neprozrazoval děj. Měl jsem hrát, že se miminko trochu bojím pochovat a nevím, jak ho vzít do ruky, což jsem vůbec hrát nemusel, moje pocity byly naprosto autentické. Člověk má o tak křehkou bytost starost, obzvláště když není jeho. V jednu chvíli jsem zachytil pohled rodičů miminka a viděl jsem, že jsou trochu v napětí, když mě sledovali. Ale všechno dobře dopadlo, scénu jsme natočili. Byl to však zvláštní pocit držet na place v těch všech světlech v rukou tak malého človíčka.

- Mohli jsme vás vidět také v pohádce Největší dar.

Tady jsem hrál vesnického kluka Ondru, syna mlynáře, který se zamiluje do neznámé dívky, již vídá tančit na loukách. Později zjistí, že je to bohyně jara Vesna, kterou hrála opět má drahá kamarádka Sabina Rojková. Natáčeli jsme na krásných místech ve skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm a v okolí. Je to malebná, výpravná pohádka, kde příroda a lidové tradice hrají důležitou roli – spolu s nádhernou hudbou. Složil ji, nahrál a většinu i nazpíval muzikant – a překrásná duše – David Stypka, který se premiéry bohužel nedožil.

- Vy jste se před víc než dvěma lety s přítelkyní, herečkou Alžbětou Trembeckou, přestěhoval do Prahy. A společně dojíždíte hrát představení do Ostravy.

Moje přítelkyně se mnou v Ostravě účinkuje teď už jen ve dvou představeních – Producenti a Sweeney Todd: Ďábelský lazebník z Fleet Street. Když jsme víc rozlitaní a nemáme na sebe čas doma, trávíme společné chvíle alespoň na jevišti či ve vlaku. (smích)

- Co máte na Praze rád?

Zbožňuju na Praze její variabilitu a energii. Pořád se tady něco děje a pořád je s kým se vidět, někoho i spontánně potkávat. Samozřejmě se to děje i jinde, ale rozmanitost velkého města skýtá spoustu samovolností. A já mám náhodná setkání velmi rád. Praha mě udržuje v čilosti.

Foto: Nova 13. 7. 20.20

Foto: Co ste hasiči

Foto: Největší dar

Foto: Divadelní představení Jak se vám líbí

Foto: S přítelkyní Alžbětou

Monika Seidlová, foto Bontonfilm, Instagram, Mestskadivadlaprazska.cz, Profimedia a TV Nova

**RADEK
MELŠA**

Mám rád náhodná setkání

Devětadvacetiletý Radek Melša jde z role do role. Za poslední tři roky si zahrál mimo jiné v pohádce Největší dar, v seriálech 1. mise, Anatomie života a Co ste hasiči a těsně před prázdninami měl premiéru Shakespeareovy komedie Jak se vám líbí v pražském Divadle ABC. Už sedmou během této divadelní sezony.

Jak se premiéra vyvedla?

Myslím, že dopadla moc dobře. Ale jak se říká, premiérou proces nekončí, těším se, kam se to hraním posune. Jde o výpravnou inscenaci plnou hudby, různých záměn, dojde i na šermířskou scénu. Pořád se tam něco děje. Hraju v ní postavu Orlanda, klasického milovníka. Je to krásná role. Budu moc rád, když se dorazíte podívat. A stejně tak budu rád, když dorazíte na kteroukoli další inscenaci v Městských divadlech pražských, kde jsem od března v angažmá. (úsměv)

Znamená to, že teď po premiéře máte splněno a můžete si už jen užívat léto?

Poslední roky jsem většinou v létě natáčel, ať to byly seriály Co ste hasiči a 1. mise, nebo třeba pohádka Největší dar, takže teď se opravdu těším na restart. Sezona byla náročná. Nemám však žádné konkrétní plány, co bych chtěl v létě podniknout. Určitě se někam vydáme, ať to bude v Česku nebo v zahraničí. Mám rád ten pocit, že člověk nic nemusí a může se rozhodnout během okamžiku. A rozhodně chci dohnat resty, které dlužím svým přátelům, neměl jsem na setkávání se s nimi tolik času. V srpnu mě čekají nějaké koncerty, taky s kamarády už tři roky pracujeme na vlastním filmovém projektu, ale jinak bych měl mít přes léto volno.

Jste nejen herec, ale taky zpěvák, což máte možnost předvést mimo jiné v několika muzikálech v Ostravě.

Už během studia na konzervatoři jsem začal hostovat v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, kam se i přes angažmá v Praze stále vracím. Účinkuju tam v krásném muzikálu Producenti, kde hraju účetního, stydlivého a utápnutého

úředníka, který se postupně mění a stává chlapem a silným charakterem. Každé představení je jiné, kořeněné spontánními improvizacemi. Mám tu inscenaci opravdu moc rád. Také účinkuju v mnou neméně milovaném muzikálu Sweeney Todd: Dábelský lazebník z Fleet Street.

Vystupujete taky s různými skupinami nebo hudebními tělesy.

Vystupuji například s velkým big bandem New Time Orchestra, pak s opavským autorem Vaškem Kramářem v uskupení BlueSonety. Vašek píše hudbu na slavné básně a loni mu vyšla nová deska. Také jsem nedávno vystupoval s Vojenskou hudbou Olomouc. Je úžasné mít za sebou tak velké těleso plné výborných hudebníků. Už před JAMU jsme s kamarády založili skupinu The Jazz Cakes, s níž jsme jezdili po Evropě, hráli v jazzových klubech a swingových tančárnách, ale třeba i na ulicích. Se spolužákem z JAMU Šimonem Bilinou máme autorskou skupinu 440 Hc, herecko-hudební popjazzovou záležitost až na pomezí kabaretu, do níž jsme přizvali i další kolegy. No a působím ještě ve vokálním kvintetu SPMU. (úsměv)

jako gagy, víc jsme se stylizovali do komediální polohy.

Vybavíte si z natáčení druhé řady nějaký moment, na který jen tak nezapomenete?

Měl jsem možnost mít v rukou asi dvouměsíční miminko. Nebudu říkat, čím bylo, abych zbytečně neprozrazoval děj. Měl jsem hrát, že se miminko trochu bojím pochovat a nevím, jak ho vzít do ruky, což jsem vůbec hrát nemusel, moje pocity byly naprosto autentické. Člověk má o tak křehkou bytost starost, obzvlášť když není jeho. V jednu chvíli jsem zachytil pohled rodičů miminka a viděl jsem, že jsou trochu v napětí, když mě sledovali. Ale všechno dobře dopadlo, scénu jsme natočili. Byl to však zvláštní pocit držet na place v těch všech světlech v rukou tak malého človíčka.

Mohli jsme vás vidět také v pohádce Největší dar.

Tady jsem hrál vesnického kluka Ondru, syna mlynáře, který se zamiluje do neznámé dívky, již vidá tančit na loukách. Později zjistí, že je to bohyně jara Vesna, kterou hrála opět má drahá kolegyně Gabriela Bezděková. (úsměv)

tetu DPAK, který jsme založili zase s kolegy z národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Snažím se věnovat muzice i herectví stejně, různé však občas převažuje jedno či druhé.

Dá se to všechno najednou stíhat?

Logisticky je to někdy velmi náročné, ale v době propojených kalendářů a různých technologických vymožeností se to určitě zvládat dá. Samozřejmě se někdy něco kříží a člověk si musí vybrat, co má větší prioritu.

Diváci vás teď mohou vidět v repríze seriálu Co ste hasiči, na který by měla na podzim navázat druhá řada.

V seriálu hraju Martina, syna Petra Rychlého, který chodí s Ninou, již hraje Sabina Rojková. S velkou nadsázkou říkám, že v seriálu zažijeme tak trochu osudy novodobého Romea a Julie. Naši otcové se nesházejí a házejí naši lásce klacky pod nohy. Můj seriálový otec je šéf dobrovolných hasičů a Ninin zase starosta, kterého hraje Václav Kopta. Dva kohouti, kteří se stále o něco přou. Druhá řada se odehrává zhruba po roce, natáčeli jsme ji loni v létě. Martin s Ninou ten rok strávili na Novém Zélandu a teď se vracejí zase domů, do Horní, do malého českého rybníčku. Na nové díly jsem sám moc zvědavý, myslím, že druhá řada bude ještě vypointovanější, hodně situací jsme natáčeli

na kamaračka Sabina Rojková. Natáčeli jsme na krásných místech ve skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm a v okolí. Je to malebná, výpravná pohádka, kde příroda a lidové tradice hrají důležitou roli – spolu s nádhernou hudbou. Složil ji, nahrál a většinu i nazpíval muzikant – a překrásná duše – David Stypka, který se premiéry bohužel nedožil.

Vy jste se před víc než dvěma lety s přítelkyní, herečkou Alžbětou Trembeckou, přestěhoval do Prahy. A společně dojíždíte hrát představení do Ostravy.

Moje přítelkyně se mnou v Ostravě účinkuje teď už jen ve dvou představeních – Producenti a Sweeney Todd: Dábelství lazebník z Fleet Street. Když jsme víc rozlitaní a nemáme na sebe čas doma, trávíme společné chvíle alespoň na jevišti či ve vlaku. *(smích)*

Co máte na Praze rád?

Zbožňuju na Praze její variabilitu a energii. Pořád se tady něco děje a pořád je s kým se vidět, někoho i spontánně potkávat. Samozřejmě se to děje i jinde, ale rozmanitost velkého města skýtá spoustu samovolnosti. A já mám náhodná setkání velmi rád. Praha mě udržuje v čilosti.

Monika Seidlová, foto Bontonfilm, Instagram, Mestskadivadlaprazska.cz, Profimedia a TV Nova

« zpět na začátek